

Artikel van de Maand – April 2008

De komst des Heren bespoedigen

Door Dr. Steef van 't Slot

Velen van ons zijn opgegroeid met het idee dat “de Heer Jezus ieder moment kan terugkomen, misschien wel vannacht, of volgende week. Ben je er klaar voor...?” En natuurlijk heeft Hij ons verteld altijd bereid te zijn omdat Zijn komst, voor sommigen tenminste, zal komen “als een dief in de nacht”. Toch dwingt Jezus ons een missiologische realiteit onder ogen te zien door te zeggen dat “het Evangelie van het Koninkrijk eerst gepredikt moet worden tot aan de uiteinden der aarde” en dat “*dan* het einde zal komen” (Matt. 24:14 – mijn cursivering). Met andere woorden: zo lang de Grote Opdracht niet voltooid is zal er niet zoiets zijn als ‘het eind’ (van dit tijdperk, inclusief Zijn komst). Jezus gaf Zijn Grote Opdracht aan (al) Zijn discipelen, en die zullen haar ook afmaken. De eenvoudige conclusie is, dat Jezus alleen dan zal terugkomen als de Grote Opdracht voltooid is. De relevante vragen worden dan “Hoe ver zijn we met de uitvoering ervan?” en “Wat kunnen we doen om dit proces te versnellen?”

Dat het bespoedigen van de komst des Heren mogelijk zegt Petrus al (2 Pet. 3:12), al zal niemand ooit in staat zijn deze Dag van Alle Dagen te voorspellen of te berekenen. Maar de realiteit zegt ons dat, hoewel de Jezus Film door meer dan 6 miljard mensen gezien is en het Evangelie door meer dan 99% van de wereldbevolking kan worden gehoord op de radio in een taal die ze begrijpen, het toch zo is dat er nog steeds de uitdaging ligt dat 25-40% van de wereldbevolking moet worden beschouwd als onbereikt of minst bereikt met het Evangelie van Jezus Christus. Dus we zijn al heel ver gekomen, maar moeten ons toch ernstig afvragen of het tijd is om te dagdromen van een spoedige opname van de gemeente, terwijl er nog zoveel zendingswerk te doen is. Hebben onze minder-dan-realistische theologieën ons in slaap gesust, in plaats van ons aan te moedigen de Grote Opdracht uit te voeren?

Als er nog zo'n enorme hoeveelheid Evangelieprediking te doen is in zo veel (moeilijke, ver weg gelegen) delen van de wereld, wat moeten we dan doen? Het beste voorbeeld krijgen we van de ‘Wijngaard Eigenaar’ (Die toevallig Dezelfde is als de Heer van de oogst), zoals die wordt geportretteerd in Matt. 20. Iedere paar uur gaat hij naar de markt in de hoop meer mensen te kunnen huren om zijn wijngaard te bewerken. Dat komt overeen met het gebed dat Jezus Zijn discipelen leerde, namelijk “bid de Heer van de oogst dat Hij arbeiders uitzendt, want de oogst is wit, maar arbeiders zijn er maar weinig” (Matt.9:37,38). In het artikel van volgende maand zullen we wat dieper ingaan op het verhaal in Matt. 20. Laat het voor nu voldoende zijn te zeggen, dat toevoeging van werkers en nog eens werkers van onschatbaar belang is. Jezus zei dat al, en ons eigen spreekwoord zegt eveneens ‘vele handen maken licht werk’. Wat voor handen hebben we nodig? We hebben alle handen nodig die we krijgen kunnen, en niet alleen blanke handen; integendeel.

Laten we het maar onder ogen zien: Als de blanke in staat was geweest de Grote Opdracht te voltooien had hij dat allang gedaan. Er zijn dus kennelijk delen van de taak blijven liggen die

(te?) moeilijk waren voor het traditionele leger van zendelingen, in weerwil van de enorme offers die deze zich getroost hebben gedurende de laatste anderhalve eeuw.

Laten we het maar onder ogen zien: Als de blanke zending in die periode zijn discipelen geleerd had interculturele zending te bedrijven, was de Grote Opdracht misschien allang klaar geweest. Maar dat heeft hij niet gedaan, wat zijn argumenten voor die nalatigheid ook geweest mogen zijn (waren ze te arm? Onvoldoende opgeleid? Was hun theologisch begrip ontoereikend? Waren ze minderwaardig?)

En daarom concluderen we dat het hard nodig is kerken te mobiliseren voor interculturele zending en mensen te recrutereren om Jezus' Grote Opdracht uit te voeren in landen die we altijd als zendingsvelden beschouwden, maar die we nu tot legers van zendelingen moeten gaan omvormen. De Kerk in de Ontwikkelende Wereld heeft enorme ledentallen en is rijk aan specifieke gaven die ze nodig hebben om hun taak uit te voeren. Daarover wil ik een beetje uitweiden in het artikel dat na het volgende komt. De nieuwe generatie zendelingen uit deze Derde Wereld kerken kan niet gemist worden: zij vormen een vitaal stuk gereedschap dat nodig is om de Grote Opdracht te voltooien, en het is mijn sterke overtuiging dat zonder hen dat niet erg snel zal gebeuren. Zij zijn de handen die kunnen reiken waar blanke handen tot nu toe niet gereikt hebben. Toch hebben deze blanke handen een belangrijke rol te vervullen wat betreft het op verstandige wijze bekrachtigen van de niet-blanke handen, en ze zo te maken tot hun partners in deze opdracht. Hoe kan dit gedaan worden?

Ten eerste moet hen duidelijk gemaakt worden dat de Grote Opdracht aan de hele kerk, inclusief henzelf, gegeven is en niet slechts aan het blanke gedeelte. Vervolgens moeten zij aanvaarden dat het bezit van kleinere fondsen dan die welke hun blanke broeders bezitten, geen reden is om geen zending te bedrijven; het is een belangrijke reden om zending op een andere manier te doen. Tenslotte, als we allemaal het principe onderschrijven van culturele nabijheid, wordt het duidelijk dat Afrikanen onder Afrikanen of Aziaten onder Aziaten de interculturele zendingsopdracht veel sneller kunnen uitvoeren dan westerlingen dat kunnen, omdat de laatsten veel grotere culturele hindernissen moeten overbruggen.

Tenslotte, me een uitspraak van Oswald Chambers herinnerend: "Is het eerlijk dat iemand het Evangelie tweemaal hoort, zolang er mensen zijn die het nog nooit gehoord hebben?" zou ik een voorbeeld ter overdenking bij u willen achterlaten. Het Afrikaanse continent bijvoorbeeld, heeft nog ongeveer 1.300 onbereikte bevolkingsgroepen, meer dan 50 daarvan hebben een bevolking van meer dan 1 miljoen mensen. Dat is een enorm omvangrijke taak. Denkt u dat de Kerk in Afrika zo'n taak aan kan? Ik denk het wel! Stelt u zich voor, de Kerk op dat werelddeel telt bijna 400 miljoen gelovigen, waarvan 120.000 Evangelischen. Als alleen al de Evangelischen per 1.000 leden 1 zending zouden ondersteunen en uitzenden, zou Afrikas zendelingenleger met 120.000 uitgebreid kunnen worden. Verdeel die over de 1.300 onbereikte bevolkingsgroepen en meer dan 90 zendelingen zouden (gemiddeld) naar ieder van deze volken gestuurd kunnen worden. Er is geen twijfel over dat dit een enorme doorbraak in wereldzending op dat continent zou betekenen. Laten we er daarom maar snel mee aan de slag gaan!